

อนุสัญญาไซเตส (CITES)

ไซเตส (CITES) อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) หรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อนุสัญญาอชิงตัน (Washington Convention) ประเทศไทยเป็นสมาชิกลำดับที่ 80 โดยลงนามรับรองอนุสัญญาในปี 2518 และให้สัตยาบันในวันที่ 21 มกราคม 2526

คณะกรรมการ CITES ประจำประเทศไทย สังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื่องจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีคำสั่งเลขที่ 339/2535 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2535 แต่งตั้งคณะกรรมการ CITES ประจำประเทศไทยขึ้น โดยมีหน้าที่ดำเนินการในกิจกรรมต่างๆและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา CITES ในประเทศไทย

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานของ CITES ในประเทศไทย มอบหมายให้ ส่วนราชการที่มีหน้าที่โดยตรง ในการดูแลชนิดพันธุ์ที่ CITES ควบคุม คือ

สัตว์ป่า พืชป่า ของป่า อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมป่าไม้

พืช อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมวิชาการเกษตร

สัตว์น้ำ อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมประมง

ปัจจุบัน การดำเนินงานการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์ป่า เพื่อมิให้ประชากรของสัตว์ป่าลดน้อยลงหรือสูญพันธุ์ไป กรมป่าไม้ ได้ดำเนินการร่วมมือและประสานงานกับนานาชาติในการอนุรักษ์สัตว์ป่าและดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปราม โดยได้จัดตั้งด่านตรวจสัตว์ป่าขึ้นที่ท่าอากาศยานนานาชาติ ท่าเรือและจุดตรวจตามแนวชายแดน เพื่อป้องกันการลักลอบการค้า การนำเข้า การส่งออกและนำผ่านแดนซึ่งสัตว์ป่า ที่กระทำผิดพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าพ.ศ.2535 ในปัจจุบัน ได้จัดตั้งขึ้นแล้วจำนวน 49 ด่าน CITES เริ่มมีขึ้นเมื่อ สหพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ หรือ IUCN ได้จัดการประชุมนานาชาติขึ้น ในปี 2516 ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เพื่อร่างอนุสัญญา CITES ขึ้น มีประเทศที่เข้าร่วมประชุม 83 ประเทศรวมทั้งตัวแทนจากประเทศไทยด้วย โดยมีผู้ลงนามรับรองอนุสัญญาฉบับนี้ทันที 21 ประเทศ และในปีพ.ศ.2518 IUCN ได้จัดตั้งสำนักงานเลขานุการ CITES ขึ้น ทำหน้าที่บริหารอนุสัญญาฉบับนี้ ภายใต้การดูแลของ IUCN ปัจจุบันมีสำนักงานอยู่ที่เมืองเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีสมาชิกกว่า 140 ประเทศ โดยสมาชิกจะต้องจ่ายเงินอุดหนุนรายปีเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักเลขานุการ CITES สำหรับประเทศไทยนั้น กรมป่าไม้เป็นผู้ขอตั้งงบประมาณเงินอุดหนุน CITES โดยช่วงปี พ.ศ. 2536 – 2538 ประเทศไทยต้องจ่ายเงินปีละ 112,000 บาท ให้กับ CITES

จุดประสงค์ของ CITES คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าในโลก เพื่อประโยชน์แห่งมวล

มนุษย์ชาติโดยเน้นทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์หรือมีการคุกคาม ทำให้มีปริมาณร่อยหรอจนอาจเป็นเหตุให้สูญพันธุ์ วิธีการอนุรักษ์ของ CITES ก็คือ การสร้างเครือข่ายทั่วโลกในการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) ทั้งสัตว์ป่า พืชป่าและผลิตภัณฑ์ แต่ไม่ควบคุมการค้าภายในประเทศ สำหรับชนิดพันธุ์อื่นๆ (Native Species)

โครงสร้างของ CITES ประกอบไปด้วย

1. สำนักงานเลขาธิการ CITES (CITES Secretariat) ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารสูงสุดคือ เลขาธิการ (Secretary General) ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการบริการของ UNEP และบุคลากรประจำหน้าที่ฝ่ายต่าง โดยหน้าที่ของสำนักเลขาธิการ CITES มีดังนี้

- จัดประชุมใหญ่สมาชิกอนุสัญญาฯ และอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกในการประชุม
- ทำหน้าที่ตามมาตรา 15 และ 16 แห่งอนุสัญญา CITES ว่าด้วยการแก้ไขบัญชีรายชื่อ

สัตว์และพืชในบัญชีหมายเลข 1,2,3 (Appendix I-II-III)

- ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่ภาคี CITES
- ตรวจสอบรายงานประจำปีของภาคี CITES
- กระตุ้นภาคี CITES ให้ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา CITES
- จัดพิมพ์รายชื่อชนิดพันธุ์ใน Appendix I-III และ III แจกจ่ายแก่สมาชิกพร้อมด้วย

คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการจำแนกชนิดพันธุ์นั้น

- จัดทำรายงานผลงานประจำปีของ สำนักงานเลขาธิการ CITES เสนอสมาชิก
- ให้คำแนะนำแก่สมาชิกในการปฏิบัติตามระเบียบอนุสัญญา CITES

2. คณะกรรมการประจำ (Standing Committee) ทำหน้าที่ดังนี้ คือ

- ให้คำแนะนำแก่สำนักเลขาธิการ CITES ในการบริหารงานตาม อนุสัญญาฯ
- ประสานงานในการจัดประชุมใหญ่ระหว่างสำนักเลขาธิการ CITES และประเทศ

เจ้าภาพ

- เป็นคณะกรรมการควบคุมกฎระเบียบวาระการประชุมใหญ่ภาคี CITES
- รับรองงบประมาณประจำปีของสำนักเลขาธิการ CITES ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆตามที่

สมาชิกขอร้อง

คณะกรรมการประจำประกอบด้วยบุคคล 9 คน ได้แก่ ผู้แทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก (Six

major geographic region) ของ CITES ซึ่งเลือกตั้งโดยสมาชิกในแต่ละภูมิภาค มีวาระการปฏิบัติงาน 2 สมัย ประชุมใหญ่สามัญ ได้แก่ แอฟริกา,เอเชีย,อเมริกาใต้,ยุโรป,อเมริกาเหนือ,Oceania รวม 6 คน ประเทศผู้สนับสนุน (Depository Government) 1 คน ได้แก่ สวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งจะเป็นกรรมการถาวร

ประเทศเจ้าภาพการประชุมใหญ่สมาชิก CITES ครั้งที่ผ่านมาแล้วและครั้งต่อไป รวม 2 คน ซึ่งมีวาระการปฏิบัติงาน 2 สมัยการประชุมใหญ่สามัญ เช่นกัน สำหรับประธานและรองประธานกรรมการให้เลือกจากผู้แทน 6 ภูมิภาคและผู้แทน 6 ภูมิภาคเท่านั้นที่มีสิทธิ์ออกเสียง ถ้าเสียงเท่ากันผู้แทนจากประเทศผู้สนับสนุนจะเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

3. คณะกรรมการด้านการสัตว์ (Animal Committee) สำนักเลขาธิการ CITES เป็นกรรมการด้านวิชาการคอยตรวจตราควบคุมปริมาณการค้าสัตว์ป่า พิจารณาเพิ่ม-ลดบัญชีสัตว์ป่า ตรวจสอบสถานะใกล้จะสูญพันธุ์ของสัตว์ป่า ซึ่งจะประกอบด้วยตัวแทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก

4. คณะกรรมการด้านพืช (Plant Committee) มีหน้าที่คล้ายกับคณะกรรมการด้านสัตว์ แต่เป็นด้านพืช ประกอบด้วยผู้แทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก เช่นกัน

5. คณะกรรมการจัดทำคู่มือจำแนกพันธุ์ (Identification Manual Committee) มีหน้าที่จัดทำคู่มือจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์ป่า พืชป่า สำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศสมาชิกใช้เป็นคู่มือในการออกใบอนุญาต ประกอบด้วยกรรมการอาสาสมัคร

6. คณะกรรมการกำหนดชื่อวิทยาศาสตร์ (Nomenciature Committee) มีหน้าที่พิจารณาชื่อวิทยาศาสตร์ของ พืชป่า สัตว์ป่าใน Appendix I-II-III ประกอบด้วยกรรมการอาสาสมัคร

หน้าที่ของสมาชิก CITES คือ

1. สมาชิกต้องกำหนดมาตรการในการบังคับใช้นุสัญญา CITES มิให้มีการค้าสัตว์ป่า พืชป่าที่ผิดระเบียบอนุสัญญาฯ โดยมีมาตรการลงโทษผู้ค้า ผู้ครอบครอง รับของกลางและส่งของกลางกลับแหล่งกำเนิดกรณีที่ทราบถึงถิ่นกำเนิด

2. ต้องตั้งด่านตรวจสัตว์ป่า พืชป่าระหว่างประเทศ เพื่อควบคุมและตรวจสอบการค้าสัตว์ป่า พืชป่า และการขนส่งที่ปลอดภัยตามระเบียบอนุสัญญา CITES

3. ต้องส่งรายงานประจำปี (Annual Report) เกี่ยวกับสถิติการค้าสัตว์ป่า พืชป่าของประเทศตนแก่สำนักงานเลขาธิการ CITES

4. ต้องจัดตั้งคณะทำงานฝ่ายปฏิบัติการ (Management Authority) และคณะทำงานฝ่ายวิชาการ (Scientific Authority) ประจำประเทศ เพื่อควบคุมการค้าสัตว์ป่า พืชป่า

5. มีสิทธิ์เสนอขอเปลี่ยนแปลงชนิดพันธุ์ในบัญชี Appendix I-II-III ให้ภาคิพิจารณา

ระบบการควบคุมของ CITES

การค้าสัตว์ป่า พืชป่าและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศจะถูกควบคุมโดยระบบใบอนุญาต (Permit) ซึ่งหมายถึงว่า สัตว์ป่าและพืชป่าที่ CITES ควบคุมต้องมีใบอนุญาตในการ

1. นำเข้า (Import)
2. ส่งออก (Export)
3. นำผ่าน (Transit)
4. ส่งกลับออกไป (Re-export)

โครงสร้างของ CITES ในประเทศไทย

ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าฉบับแรก เมื่อ พ.ศ.2503 ซึ่งเน้นการสงวนคุ้มครองสัตว์ป่าชนิดพันธุ์ที่มีอยู่ในประเทศไทยเป็นหลัก มิได้ครอบคลุมไปถึงสัตว์ป่าที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในต่างประเทศซึ่งถูกนำเข้ามาในประเทศไทยเพื่อการค้าสวนสัตว์หรือเพาะพันธุ์ ทำให้ประเทศไทยถูกพิจารณา ลงโทษจากกลุ่มประเทศภาคีสัญญา CITES ด้วยการห้ามทำการค้าสัตว์ป่าและผลิตภัณฑ์กับประเทศไทย (Trade ban) ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2534 เป็นต้นมา

ต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 ประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ขึ้น ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออกและนำผ่านซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่ CITES ควบคุมและกรรม ป่าไม้ไม่ได้ชี้แจง ทำความเข้าใจกับสำนักเลขาธิการ CITES ถึงความพยายามและความตั้งใจจริงของประเทศไทย ในการถือปฏิบัติตามอนุสัญญา CITES นับแต่นั้นต่อไป เป็นผลให้สำนักเลขาธิการ CITES ประกาศยกเลิก Trade ban ต่อประเทศไทย ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2535 เป็นต้นมา ซึ่งผลเสียหายที่เกิดจาก Trade ban ในครั้งนั้น ประเมินว่าเป็นวงเงินสูงถึงหลายพันล้านบาท

สำหรับพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มาตรา 23 หมวด 4 กล่าวถึง การนำเข้า ส่งออก นำผ่านซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่ CITES ควบคุม ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีการจัดตั้งด่านตรวจสัตว์ป่า ซึ่งในหลักการจะหมายถึงด่านตรวจสัตว์ป่าระหว่างประเทศนั่นเอง

สำหรับชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ CITES ควบคุม จะระบุไว้ในบัญชีหมายเลข 1,2,3 (Appendix) ของอนุสัญญาฯ โดยได้กำหนดหลักการไว้ว่า

ชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 1 เป็นชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ ห้ามค้าโดยเด็ดขาด เนื่องจากใกล้ จะสูญพันธุ์ ยกเว้นเพื่อการศึกษา วิจัยและเพาะพันธุ์ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากประเทศที่จะ นำเข้าเสียก่อน ประเทศส่งออกจึงจะออกใบอนุญาตส่งออกให้ได้ โดยจะต้องคำนึงถึงความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ นั้นๆด้วย

1	กระทิง	27	เสือดาวหรือเสือด้า
2	กวางผา	28	เสือไฟ
3	กูปรี	29	เสीलายนเมฆ
4	ชะนีธรรมดา	30	หมีควายหรือหมีด้า
5	ชะนีมงกุฎ	31	หมีหมาหรือหมีคน
6	ชะนีมือด้า	32	ไถ่ฟ้าหางลายขวาง
7	ชะมดแปลงลายจุดหรืออึ่เห็นลายเสือ	33	นกกาก้าง
8	ช้าง	34	นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร
9	นากใหญ่ธรรมดา	35	นกโจรสลัด
10	เนื้อทราย	36	นกชนหิน
11	ปลาวาฬแถบครีบบด้า	37	นกขาปีไหนด
12	ปลาวาฬมิงค์	38	นกชายเลนเขียวลายจุด
13	ปลาวาฬหัวทุย	39	นกเด้าเด้าทองด้า
14	พะยูนหรือหมู่น้า	40	เป็ดก้า
15	แมวดาวหรือแมวแกว	41	เหยี่ยวเพรกริน
16	แมวป่าหัวแบน	42	จระเข้่น้าเค้ม
17	แมวลายหินอ่อน	43	จระเข้่น้าจืด
18	แรด	44	ตะกวด
19	กระซู่	45	ตะโขง
20	ล่องหรือลอมั่ง	46	เต้ากระอาน
21	เลียงผา	47	เต้ากระ
22	ปลาโลมาขาวเทา	48	เต้าคนุ
23	ปลาโลมาขาวทะเลได้	49	เต้าทะเลลอกเกอร์เฮด
24	ปลาโลมาหัวบาตรหลังเรียบ	50	เต้าหู้ดาแดงหรือเต้าสังกะสี
25	สมเสร็จ	51	เต้ามะเฟือง
26	เสือโคร้ง		

ชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 2 เป็นชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ยังไม่ถึงกับใกล้จะสูญพันธุ์ จึงยังอนุญาตให้ค้าได้ แต่ต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิดความเสียหาย หรือลดปริมาณลงอย่างรวดเร็วจนถึงจุดใกล้จะสูญพันธุ์ โดยประเทศที่จะส่งออกต้องออกหนังสืออนุญาตให้ส่งออกและรับรองว่าการส่งออกแต่ละครั้งจะไม่กระทบกระเทือนต่อการดำรงอยู่ของชนิดพันธุ์นั้นๆ ในธรรมชาติ

1	ค้างคาวแม่ไก่ภาคกลาง <i>Pteropus lylei</i>	66	นกยูง
2	ค้างคาวแม่ไก่เกาะ <i>Pteropus hypomelanus</i>	67	เหยี่ยวออสเปร
3	ค้างคาวแม่ไก่ฝน <i>Pteropus vampyrus</i>	68	เหยี่ยวขาว
4	ชะมดแปลงลายแถบ	69	เหยี่ยวดำ
5	นากใหญ่ขนเรียบ	70	เหยี่ยวแดง
6	นากใหญ่จมูกขนหรือนากใหญ่หัวปลาคูก	71	เหยี่ยวกิ้งก่าสีน้ำตาล
7	นากเล็กเล็บสั้น	72	เหยี่ยวกิ้งก่าสีดำ
8	ปลาโลมาจุก	73	เหยี่ยวนกเขาหงอน
9	ปลาโลมาหัวขวดมลายู	74	เหยี่ยวนกเขาหงอน
10	ปลาโลมาหัวขวดธรรมดา	75	เหยี่ยวนกกระจอกใหญ่
11	ปลาโลมาหัวขวดปากสั้น	76	เหยี่ยวนกเขาพันธุ์จีน
12	ปลาโลมาหัวบาตรศรีบหลัง	77	เหยี่ยวนกเขาชวา
13	ปลาวาฬแถบศรีบขาวดำ	78	เหยี่ยวนกกระจอกเล็ก
14	ลิงลม	79	เหยี่ยวนกเขาพันธุ์ญี่ปุ่น
15	ลิงกัง	80	เหยี่ยวผึ้ง
16	ลิงไฮ้	81	เหยี่ยวทะเลทราย
17	ลิงเสน	82	เหยี่ยวปีกแดง
18	ลิงวอก	83	เหยี่ยวหน้าเทา
19	ลิงแสม	84	นกอินทรีหัวนวล
20	ค้างคาวดำ	85	นกออก
21	ค้างแว่นถิ่นใต้	86	เหยี่ยวปลาใหญ่หัวเทา
22	ค้างหงอก	87	เหยี่ยวปลาเล็กหัวเทา
23	ค้างแว่นถิ่นเหนือ	88	เหยี่ยวนิ้วสั้น
24	กระแตธรรมดา	89	เหยี่ยวรุ้ง
25	กระแตเล็ก	90	เหยี่ยวภูเขา
26	กระแตหางหมู	91	เหยี่ยวต่างสี
27	กระแตหางขนนก	92	เหยี่ยวดำท้องขาว
28	ลิ่นหรือนัมพันธุ์มลายู <i>Manis javanica</i>	93	เหยี่ยวหงอนสีน้ำตาลท้องขาว
29	เสือปลา	94	เหยี่ยวท้องแดง
30	แมวป่าหรือเสือกระทาย <i>Felis chaus</i>	95	นกอินทรีแถบปีกแดง
31	หมาใน	96	นกอินทรีเล็ก
32	อีเห็นน้ำ	97	นกอินทรีดำ
33	อีเห็นลายเสือโคร่งหรืออีเห็นลายพาด	98	นกอินทรีปีกลาย

- 34 นกกก นกกาฮังหรือนกกะวะ
35 นกกระเรียน
36 นกกระสาดำ
37 นกแก้วโม่ง
38 นกแขกเต้า
39 นกแก้วหัวแพร
40 นกคะลิง,นกกะแล
41 นกหกใหญ่
42 นกหกเล็กปากแดง
43 นกหกเล็กปากดำ
44 นกแสก
45 นกแสกแดง
46 นกเค้าเหยี่ยว
47 นกเค้าหน้าผากขาว
48 นกเค้าแดง
49 นกเค้าภูเขา
50 นกเค้าหูยาวเล็ก
51 นกเค้าคู่,นกชุก
52 นกเค้าแคะ
53 นกเค้าโม่ง,นกเค้าแมว
54 นกเค้าจูด
55 นกเค้าป่าหลังจูด
56 นกเค้าป่าสีน้ำตาล
57 นกเค้าแมวหูสั้น
58 นกเค้าใหญ่พันธุ์เนปาล
59 นกเค้าใหญ่พันธุ์สุมาตรา
60 นกเค้าใหญ่สีคล้ำ
61 นกทีดื้อพันธุ์เหนือ
62 นกทีดื้อพันธุ์มลายู
63 นกเงือกหัวแรด
64 นกแต้วแล้วลาย
65 นกเป็ดหงส์
- 99 นกอินทรีสีน้ำตาล
100 นกอินทรีหัวไหล่ขาว
101 พญาแร้ง
102 อีแร้งดำหิมาลัย
103 อีแร้งสีน้ำตาล
104 อีแร้งเทาหลังขาว
105 เหยี่ยวทุ่ง
106 เหยี่ยวทุ่งแถบเหนือ
107 เหยี่ยวค่างคำขาว
108 เหยี่ยวเล็กตะโพกขาว
109 เหยี่ยวแมลงปอขาแดง
110 เหยี่ยวแมลงปอขาดำ
111 เหยี่ยวkestrel
112 เหยี่ยวดินแดง
113 เหยี่ยวฮอบบี้ยุโรป
114 เหยี่ยวค้างคาว
115 นกแว่นสีเทา
116 นกแว่นสีน้ำตาล
117 นกหัว
118 จุงอาจ
119 งูสิงหางลาย
120 งูเหลือม
121 งูหลาม
122 งูหลามปากเป็ด
123 งูเห่า
124 เขี้ย,เหยี่ยวดอก,มังกรดอก
125 ตัวเงินตัวทอง,เหาข้าง
126 ด้วคู่
127 แลนคอน
128 เต่าเหลือง,เต่าเทียม,เต่าซี่ซี่
129 เต่าเสือ,เต่ากระ,เต่าเขาสูง
130 เต่าหก

ชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 3 เป็นชนิดพันธุ์ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่งแล้ว ขอความร่วมมือประเทศภาคีให้ช่วยดูแลการนำเข้า คือจะต้องมีหนังสือรับรองการส่งออกจากประเทศต้นกำเนิด

1	หมาจิ้งจอก <i>Canis aureus</i>	10	ควายบ้าน <i>Bulalus arnee</i>
2	หมาไม้ <i>Martes flavigula</i>	11	นกกระทาดอกสีน้ำตาล <i>Arborophila orientalis</i>
3	เพียงพอนเหลือง <i>Mustela sibirica</i>	12	นกกระทาดงแข้งเขียว <i>Arborophila charltonii</i>
4	หมีขอหรือบินตุรง <i>Arctictis binturong</i>	13	ไถ่ฟ้าหน้าเขียว <i>Lophura ignita</i>
5	อีเห็นธรรมดา <i>Paradoxurus hermaphroditus</i>	14	ไถ่จุก <i>Rollulus roulroul</i>
6	ชะมดแผงสันหางดำ <i>Viverra megaspila</i>	15	งูปากกว้างน้ำเค็ม <i>Cerberus rhynchops</i>
7	ชะมดหางสั้นหางปล้อง <i>Viverra Zibetha</i>	16	งูลายสอ <i>Xenochrophis piscator</i>
8	ชะมดเขียด <i>Viverricula indica</i>	17	งูแมวเซา <i>Vipera russellii</i>
9	พังพอนกินปู <i>Herpestes urva</i>		